

Luontoelämyksiä rakentamaan?

(Maaseudun Tulevaisuus 14.3.2007)

Kuva: Tuuliroottoreita/Jaana Kankaanpää. Kuvateksti: "Tuulivoima käy edelleen kalliiksi."

"Tuulivoiman vähättely on lopetettava", ohjastaa U.B. Lindström 26.2. Pikkuasioista ei olekaan kyse, edes teollisuudella tai veronmaksajilla.

Tuulivoima käy yhä kalliiksi. Ei ole järkevää rakentaa valtavia köyhdytysautomaatteja, opimme Suuren Naapurin kokemuksista. Siellä "kannatti" syöttää leipää lehmille – aikansa.

Entä ympäristö?

Tanskan ja Saksan maisemat täytettiin tukirahoin turbiineilla. Norjassa suuryhtiöt vasta käynnistävät historian laajinta koskemattoman luonnon tuhoa.

Herkimmille alueille läpi Norjan rannikon nousisi yli sata laajaa "voimalaa". Kussakin niistä kohoa tuhansien jalkapallokenttien alalle 30–200 teollista jättiturbiinia, korkeampia kuin Stadionin torni.

Meillä tämäkään ei riitä, koska tuulee puolet vähemmän ja huju jää ylälmoihin. Suomessa pitäisi pönöttää Eiffel-torniakin korkeammalle, jolloin parisataa kolossia jo riittäisi yhdelle tunturijonolle (HS 17.2.).

Ja Helsinkiin ei sallita edes vaatimatonta pilvenpiirtäjää – vaikka kaupungissa ylös yrittäminen olisi ekotehokkaampaa kuin lähiluonnon päällystäminen pientaloilla!

"Kaunista", sanoo UBL – mutta suomalaisiin tätä on vaikea ujuttaa. Liian moni on jo Kanarialla nähnyt vipattavia roottoriryteikköjä.

"Aktivistit" ristivät teollisuuskompleksit "puistoiksi" – ja media nieli syötin purematta. Kun sanat vallataan, niin ajattelu käy mahdottomaksi, varoitti George Orwell kirjassaan "Vuonna 1984".

Turbiineja on Suomessakin jouduttu jo purkamaan, kun niistä on riesaa asukkaille. Kuin "diskossa olisi" tai "höyryveturi menisi tässä pitkin pihaa edestakaisin" kertoivat inkoolaiset ([MOT 26.9.2005](#)).

Siksi kiusa on vietävä luontoon. Mitäpä melusta tai maisemasta, kun "luonto on pelastettava"?

Pelastuuko luonto siis propelleilla?

Norjan turistirannoille "mahtigiljotiineja" nousisi 4 000. Joka niemeen, notkoon ja saarelmaan tehdään tie, ellei siltakin, jotta kolossit ja koneet saadaan paikalle. Korvaamattomia luonnonarvoja katoaa.

Tornit ja tärviöt voi "aikanaan" purkaa, kuuluu veruke. Kuinka kummassa – jos sivilisaatio niiden varaan paalutetaan? Ja Pohjolan luonnossa jäljet näkyisivät silti vuosisatoja.

Norjan voimalat tulevat keskelle lintujen muuttoreittiä. Moniko selviää kujanjuoksusta?

Vastaus ei löydy kyselyin. Asiaa on myös biologien vaikea selvittää luotettavasti, ja merellä roottorien saalis uppoaa jäljettömiin.

Kokemusta on Norjassa vasta ensimmäisestä, 68 turbiinin voimalasta. Sen valtavaa aluetta haravoi-
tiin yhdeksän kuukauden ajan. Saldo: yhdeksän roottorin silppuamaa merikotkaa. Tuhot voivat toki
vähentää lintujen myötä.

Osa merikotkista ja huuhkajista pakeni ehkä muualle. Mutta mistä niiden turva löytyy, kun tuhannet
lisäturbiinit tulevat?

Roottori iskee nopeudella 250 kilometriä tunnissa. Sitä ei ehdi väistää edes lepakko, vaikka se osaa-
kin lennellä kotituulettimen siipien välistä.

Pitäisikö propellit päällystää vilkuilla siivekkäiden varoitukseksi? Suojatehosta ei tosin ole mitään
näyttöä. Mutta olisihan luontomme ainakin elävää – täynnä huvipuiston välkytystä.

Jussi Tammisola

MMT

Helsinki